

spille det ærede Medlem Hr. J. Jacobsens Rolle. Vi er imidlertid et Parti, der er loyalt baade her inde paa Rigsdagen og ude i Befolkningen, og vi støtter Ministeren udelukkende ud fra saglige Hensyn. Jeg vil til Slutning sige til den højtærede Minister, at den Gang han talte om Tjenestemændene og ogsaa paa dette Omraade tilretteviste sin nære Meningsfælle, glædede det mig. Jeg har hele Tiden i den højtærede Minister set en Tugtemester, der slog ned paa sine Venner, og nu pludselig saa jeg en god lille Fa'r for os alle sammen. Jeg var næsten ved at se Vinger paa Ryggen af den højtærede Minister, da han talte saa pænt og rørende og fornuftigt om Tjenestemændene. Det glædede mig, thi naar man til daglig kun en Genstand for Kritik, gør det godt en Gang imellem at faa Sandheden at høre, og det er godt, at man kan sige, at der i hvert Fald ikke bliver smurt for tykt paa; det er kun den rene skære Sandhed, her kommer frem. Jeg vil meget takke den højtærede Minister, fordi han saa elskværdigt har talt Tjenestemændenes Sag, og jeg vil haabe, at naar der kommer saadanne smaa Ønsker, som der undertiden kan komme fra Tjenestemændene, vil de blive mødt med Elskværdighed og Forstaaelse og med den Imødekommenhed, som jeg tror, vi kan vente efter de Udtalelser, der nu er fremkommet fra den højtærede Minister.

Med Hensyn til den doktrinære Gennemførelse af 8. Timers Dagen, og det for store Antal Tjenestemænd er jeg ikke enig med den højtærede Minister, men jeg synes ikke, jeg i Dag vil give mig til at diskutere dette Spørgsmaal for ikke at ødelægge det gode harmoniske Forhold, som efterhaanden er blevet etableret mellem den højtærede Minister og mig, og naar vi skal arbejde ved den samme Etat, er det altid godt, at der er en god Forstaaelse, og at vi arbejder Haand i Haand. Det er ogsaa i den danske Befolknings Interesse, specielt i deres Interesse, der skal bruge Banerne, at der er et godt Forhold mellem den øverste Chef og dem, der arbejder i Etaten.

Til allersidst vil jeg udtale Haabet om, at Lovforslaget maa faa en forholdsvis let og hurtig Gang gennem Rigsdagen — det kan jo ikke blive nogen helt let og hurtig Gang —, og at det maa blive vel overvejet. Jeg vil haabe, det ikke maa kvæles i filosofiske og teoretiske Betragtninger, at Kærlighed, eller lad mig sige Hykleri, ikke skal faa Anledning til at ødelægge dette gode Forslag, men at Lille Bælts Broen, naar vi gaar til Valg i Maj Maaned, maa høre til

de Lovforslag, som er blevet gennemført i den danske Rigsdag. Jeg tror ikke, det vil krænke Rigsdagens Værdighed, at man naar at faa dette Lovforslag færdigt saa betids, at der i hvert Fald kan komme eet godt Resultat ud af denne Rigsdagssamling. Valgloven bliver jo ikke til noget, og saa var det dog rart at have eet Resultat, og et Resultat, som kan staa i hundrede Aar eller flere. Jeg tror, det vilde være godt, om den danske Rigsdag vedtog dette Lovforslag, og jeg skal endnu en Gang sige, at mit Parti vil medvirke dertil efter bedste Evne.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. Bjerring beskæftigede sig en Del med mig, og han gav enkelte virkelig interessante Oplysninger som f. Eks., at det er meget behageligere at blive kvalt i Kærlighed end i Filosofi. Jeg vil antage, at det ærede Medlem ved det af praktisk Erfaring, men dog kan han kun have været næsten kvalt, thi saa vidt man kan skønne, er det ikke Aand alene, der taler til os, der er noget mere end Aand i det ærede Medlem.

At det ærede Medlem Hr. Bjerring tager paa hele det økonomiske Spørgsmaal med en vis Flothed, kan jo ikke forbavse, da det ærede Medlem tilhører Socialdemokratiet, thi er der noget, Socialdemokratiet i Almindelighed nærer Foragt for, er det Penge, de nærer jo en Hertugs Foragt for, hvorfra Pengene skal komme, det ved vi alle, det er for dem et Spørgsmaal af nogenlunde underordnet Betydning. Det ærede Medlem siger: Naar blot der kan blive en rimelig Forrentning, men det ærede Medlem kunde saamænd godt have sagt: Naar blot vi faar Broen, gør det ikke saa nøje med, hvordan det gaar med Forrentningen. Det er paa dette Punkt, vi ser saa højt forskelligt paa Tingene. I den økonomiske Situation, hvori vi befinder os, tror jeg, vi maa være i høj Grad forsigtige og ikke alene ogsaa, som jeg nævnte i mit første Foredrag, tage psykologiske Betragtninger med i vore Overvejelser, thi der er efter min Mening ingen Tvivl om, at paa Befolkningen den Opfattelse, at vi her paa Rigsdagen i disse Tider giver Penge ud til Ting, som forretningsmæssigt set er uforsvarlige, til Ting af den Art, som her er Tale om, vil det have en meget skadelig Indflydelse. Jeg kan derfor ikke se rettere end, at en Betingelse for overhovedet at gaa med maa være den, at man virkelig staaar overfor et økonomisk sundt og godt Foretagende.

Det ærede Medlem Hr. Bjerring nævnte, at jeg i Forbindelse med Omtalen af de